

Telegraful Român

Organ național-bisericesc. — Intemeiat în 1853 de Mitropolitul Andreiu Șaguna
APARE SĂPTĂMÂNAL

2 ex. (Of.)
Asociațiunea pentru literatura română și
cultura poporului român

Str. Șaguna 8

Sibiu

Desființarea Centrului catolic

Intre marile evenimente cari s'au petrecut în ultimul timp în Germania, ca urmare a instaurării regimului național-socialist, autodisolvarea partidului catolic al Centrului deține un loc de frunte. Căci nimic nu poate indica atât de bine marile prefaceri ce-au intervenit în mentalitatea publică germană decât această disolvare, iar urmările ei sânt din cele mai importante atât pentru viața politică germană, cât și pentru catolicism.

Centrul era mai mult decât un partid între celelalte. Pe când celelalte partide stau deplin în lăuntrul statului și îmbrățișează în concepția lor despre organizarea statului toată națiunea cu diversele ei straturi și categorii, Centrul își primea impulsurile și inspirațiile pentru acțiune din afară și urmarea avantajii pentru catolicism, neinteresându-l organizarea integrală, armonică a tuturor categoriilor cari constituiesc națiunea. Pe când celelalte partide sânt pentru națiune și au o concepție politică, socială-economică, pe care vreau s'o realizeze pentru fericirea națiunii, Centrul era pentru catolicism (nu totdeauna pentru catolicii din Germania) și sprijinea concepțiile politice și economice cele mai contradictorii, după cum era la putere un partid sau altul cu care Centrul se alia pentru salvarea intereselor catolicismului.

Ce însemnează catolicismul în activitatea lui politică, am cern simțit și noi prin propria experiență: cea mai cinică exploatare a puterii în favoarea proprie și în paguba armonicei convețiri și organizării a întregii națiuni. Catolicismul activând politicește e deadreptul un ferment disolvant pentru stat, căci nu caută să armonizeze și să echilibreze categoriile din stat, dând fiecăruia ce i se cuvine, ci răpește totul pentru sine.

În politică se actualizează întreg internaționalismul catolic care exploatează și îngenunche (când poate) un neam și un stat pentru mai marea glorie a catolicismului de pretutindeni. O practică istorică de veacuri a înrădăcinat în spiritul catolic mentalitatea că drumul spre câștigarea de prozești duce peste faza robirii lor materiale, peste momentul îngenuncherii lor forțate. Credincios acestei mentalități catolicismul sugerează vlagă oricărui organism pe care se așează cu scopul ca să-l poată stăpâni. Iar mijlocul cel mai potrivit pentru aceasta e politica. Nu există în creștinism confesiune care să se ocupe nici măcar a zecea parte așa de mult de politică, cum se ocupă catolicismul. Numai la religiile necreștine — cum e mohamedanismul cu misionarismul iataganului — mai găsim atâta considerație pentru forța materială ca organ de misiune.

Catolicismul nu poate trăi fără politică în sensul acesta peiorativ al cuvântului. Chiar unde nu e organizat vizibil în partid, catolicismul desfășoară o febrilă acțiune politică subterană, uneori cu mult mai primej-

dioasă unui stat decât cea vizibilă. E o politică de intrigă și șantaj, de amenințări și promisiuni, o practică pe care greu o egalează cea a francmasonilor cari au învățat doar dela școala iezuiților, contra cărora s'au și ivit.

Ideea națională se vede că s'a trezit atât de puternică în masele germane, sub cuvântul de foc al propagandei hitleriste, încât nu mai poate încăpea în viața publică a Germaniei un partid care nu se integrează în idealurile națiunii, ci folosește aparatul statului împotriva națiunii respective. Un partid care a fost în tot răstimpul celor 83 de ani de existență neclătinat în simpatia catolicilor germani, recoltând totdeauna același număr de voturi indiferent cu ce alt partid s'ar fi aliat, se vede silit acum să se disolve singur pentru că membrii săi să se poată integra în frontul național al Germaniei celei nouă.

Că nu se repudiază prin aceasta numai un simplu partid ca oricare altul, ci întreg politicianismul catolic, întreagă această latură esențială a activității catolicismului, ne-o spune faptul că deputații prelați ai Centrului au fost siliți să dimisioneze din parlament, iar ierarhii catolici au dat or-

dine preoților să excludă cu desăvârșire din preocupările lor activitatea politică. Ne-o spune încă faptul că în noul concordat încheiat de Germania naționalistă cu Vaticanul, interzicerea activității politice a clerului catolic este punctul cel mai important.

Un stat naționalist, în sensul de independent față de orice hegemonie externă și de organ stând cu totul în slujba națiunii care l-a produs, nu mai poate admite în cadrele lui o politică a cărei tendință este aservirea lui unor interese din afară, sau unei anumite părți din populație.

Biserica e liberă să-și îndeplinească misiunea religioasă printre credincioșii săi, nobilitându-i cu ajutorul harului dumnezeesc, dar n'are voie să se folosească de ei ca de cuiul lui Pepelea, pentru a slăbi restul națiunii, pentru a exploata statul, produs și susținut de ea, împotriva ei.

Este, desigur, mare acest eveniment în viața Germaniei și a catolicismului. Vizibil, catolicismul politic e suprimat. Nu știm dacă prin aceasta se va suprima din viața Germaniei și politica ocultă a catolicismului. Aceasta ar fi într'adevăr un fapt epocal.

Un catolicism fără preocupări politice — sună cam contradictoriu, — redat exclusiv activității religioase, ar fi un catolicism infinit mai simpativ decât cel actual.

Dr. D. Stăniloae.

Centenarul curentului de Oxford

— Mișcarea de Oxford. — Tratatul. — Scopul mișcării. — Serbările centenare. — Succesul lor moral. — Țintele de urmărit. —

Centenarul curentului de renaștere a bisericii anglicane a creat o bogată literatură teologică, angajând mulți savanți teologi, istorici, apologeți, esegeți, dogmatisti, misionari și asceți.

Curentul de Oxford s'a revărsat departe de hotarele bisericii anglicane provocând un puternic reflux în catolicism, în comunitățile protestante și a trezit ecouri simțite și în ortodoxia noastră.

Se cade să avem, în acest ziar, măcar un articol de interpretare românească a serbărilor centenare din Anglia.

Mișcarea de Oxford

Mișcarea de Oxford își are obârșia în „cuvântarea universitară”, rostită la 14 Iulie 1833 de către profesorul I. Keble din Oxford, despre *Apostasia națională*. I. Keble e înnologul bisericii anglicane. În predica sa celebră face un afront sguđuitor liberalismului, manifestat în revoluția franceză, care e rodul Contractului social al lui Rousseau.

Liberalismul francez, devenind fenomen universal, a inundat toate domeniile vieții și n'a cruțat nici biserica, pe care a încercat să o reformeze în sensul concepțiilor sale. I. Keble a opus un categoric veto spiritului secularist, care a avut darul să mobilizeze o pleiadă întreagă de profesori și preoți, dornici de o premenire morală în sânul bisericii.

La 9 Septembrie 1833 a și apărut primul tratat al lui I. H. Newman, tînăr profesor de teologie în Oxford, care uimea pe colegii săi prin vasta sa cultură și zelul său de apostol. În jurul lui Newman s'au raliat îndată alți profesori, printre cari cel mai respectat era Pusey, bărbat integru și teolog de o cultură masivă.

Tratatul de Oxford au apărut la scurte intervale, trezind o adevărată revoluție spirituală. Problemele de actualitate ale vieții bisericești au stârnit un entuziasm extraordinar în sânul bisericii, dar ele au adus în perplesitate ierarhia înaltă a bisericii. Episcopii anglicani se recrutau după criterii și considerațiuni politice. Ei nu erau priviți ca urmași ai apostolilor, ci ca aderenți utili ai celor două partide politice, liberal sau conservator, și nu era de mirat că episcopii reprezentau interesele patronilor lor, privind cu nepăsare ordinea și autoritatea bisericii.

Episcopii se interesau de privilegiile lor materiale și politice și e natural că nu puteau rămânea indiferenți față de acțiunea lui Newman, care cerea episcopilor să renunțe la privilegiile, dăruite de stat, și să prefere lupta și mucenicia.

Tratarienii luptau pentru independența spirituală a bisericii și pentru validitatea demnă a succesiunii apostolice a celorce cărmuiau biserica.

Episcopul Sumner din Chester, denunță mișcarea ca o operă diavolească. Spre onoarea bisericii însă o seamă de episcopi în frunte cu episcopul Wilberforce, care a cerut în parlament desființarea sclaviei, s'a înscris în legea de onoare a mișcării de Oxford.

Scopul mișcării

Scopul inițial al mișcării a fost să reînvieze credința moștenită a bisericii din epoca veacurilor primare cu toate comorile ei date uitării și să redea bisericii independență deplină. Ei declarau că sânt gata să apere biserica de orice persecuții și atrocități din partea statului și anunțau că biruința finală va fi a lor. Ca teologi și-au propus să restabilească doctrina integrală și nealterată a bisericii dinainte de schisma cea mare a Apusului, dela 1054.

Marea operă de revizuire n'a putut fi terminată de o singură generație de pionieri, numai prin cele 90 de tratate, care s'au continuat până la 25 Ianuar 1841.

Într'o luptă uriașă sânt și învingători, și învinși. Insuși corifeul I. H. Newman, hărțuit și atacat că vrea să ducă biserica anglicană în apele catolicismului Romei, a fost destituit din post în 1843, a stat doi ani ca laic, iar în Octombrie 1845 a trecut de fapt la biserica catolică.

La fel persecutat, bătrânul Pusey și suspendat din funcție, a rămas apărând până la biruința deplină principiile tratarienilor.

Mișcarea de Oxford a dovedit că anglicanii reprezintă biserica catolică pe pământul Angliei, că pot exista catolici și fără a fi papiști, și că Roma nu posedă monopolul liturgiilor solemne, nici al ceremoniilor și al sfințelor taine.

Curentului acestuia au să mulțumească anglicanii apropierea de biserica ortodoxă și de tradițiile ei venerabile.

Serbările centenare

La serbările centenare din Londra au participat numeroși delegați ai bisericilor ortodoxe, iar mitropolitul grec Germanos a slujit o liturgie solemnă în amintirea corifeilor serbătorii.

În ziua de 8 Iulie a. c. la începutul serbărilor s'au cuminecat 50.000 de credincioși. Arhiepiscopul primat și arhiepiscopul de York au rostit cuvântări memorabile. S'au organizat pelegrinaje la mormintele teologilor creatori ai curentului. S'au consacrat episcopi și preoți misionari în cadrul acestor festivități centenare. S'au inaugurat expoziții, cu obiecte, cărți și manuscrise istorice. S'au ținut conferențe publice în prezența veteranilor, cari au apucat în viață pe tratarieni, printre cari se găsea lordul Halifax de 96 ani, care-și reamintește de Pusey, primul preot care i-a dat lecții de catehizație și la care pentru întâia dată s'a mărturisit și cuminecat. Printre bătrânii, cari și-au făcut studiile sub tratarieni, era la serbările centenare și episcopul Talbot, care de 20 ani a renunțat la episcopie și în liniștea retragerii a compus și publicat multe volume de teologie și istorie bisericească contemporană, cu Newman și Pusey.

Succesul moral

Succesul moral al centenarului mișcării de Oxford a fost preparat mai ales prin aranjarea săptămânii teologice din Octombrie 1931. Cu acea ocazie au apărut în ediții critice cele 90 tratate și operele principale ale lui Newman, Pusey și Keble, despre care un teolog contemporan a spus sentențios că ar putea fi lectură de recreație pentru arhangeli din cer.

Curentul de Oxford nu s'a stins de-odată cu inițiatorii lui. A stărnit unde proaspete de mișcări viguroase până în prezent. A avut și antagoniști temuți, printre cari cel mai temut este Dr. Inge dela St. Paul. Acesta a imputat mișcării trairiane că a exteriorizat viața spirituală în forme arheologice, neglijând țîșnirile nescacate ale spiritului liber creștinesc.

Arhiepiscopul de York a spus în vorbirea sa dela 8 Iulie c. în catedrala Westminster: Tradiția sobornicească a cunoscut adese-ori eclipse, mecanizând concepțiile sale dogmatice și prefăcând tainele în uzuanțe magice, dar nici prote- în sentimentalism și în an'nomianism stanții n'au fost mai norocoși, căzând pe chestii morale. Biserica anglicană se năzuește să păstreze ce este bun din catolicism și protestantism".

Țintele de urmărit

În concluzie se fixează următoarele ținte de urmărit în Biserica anglicană, la intrarea în a doua sută de ani a mișcării trairiane:

1. Asigurarea libertății religioase, a cărei bază nu stă în legi, nici în așezăminte, ci în respectul pentru valoarea creștinului;
2. Combaterea tirăniei, a cărei obârșie e în ignorarea valorii omului și în lipsa de respect a acestuia;
3. Creștinismul trebuie aplicat la viață, dar aceasta nu se poate realiza câtă vreme biserica nu cunoaște structura vieții sociale;
4. Memria bisericii e să perfecționeze raporturile dintre oameni, ca aceștia să poată ajunge la o viață cât mai bogată, spirituală și morală.

Aceste lecții sânt valabile pentru întreaga creștinătate de azi.

Tr. Scorobeț.

Cereți dela Librăria Arhidiecezană, Sibiu: **ORTODOXIA** de S. Bulgakoff, trad. de N. Grosu; **Schitul cu plopi**, de Alex. Lascarov-Moldovanu; **Tinărul, țle-ți zic, scoală-te**, de D. Făgărășanu; **Ortodoxia văzută de un protestant**, de W. A. Hooff, trad. de T. Bodogae.

FOIȘOARA

Savantul creștin, prof Dr. N. C. Păulescu

În zilele trecute s'au implinit 2 ani dela moartea marelui savant creștin, doctorul N. C. Păulescu, fost profesor la universitatea din București. Despre acest cugător, — afară de dnii Nichifor Crainic și Toma Vlădescu, — în indiferența noastră specifică, pentru tot ce iese din cadrul materiei și al intereselor, presa nu a avut nimic de spus.

Doctorul N. C. Păulescu ni-e este cunoscut din tratatele sale de medicină și fiziologie medicală, din viața sa de patriot și ascet creștin, care luptând cu oameni și doctrine materialiste, propagă cu vorba lui caldă, cu scrisul său bine controlat, din bogăția gândirii sale olimpice, de pe o catedră universitară, pe care cu numele, caracterul și cultura sa adâncă a cinstit-o, idelle de Dumnezeu și suflet.

Intr'o broșurică de 93 de pagini, având titlul „Ideile de suflet și Dumnezeu în fiziologie”, cuprinzând trei lecțiuni făcute la facultatea de medicină, avem ocazia să cunoaștem pe acest exponent al geniului

După un an de catehizație

Intr'un articol trecut (Nr. 57 al T. R.) schițasem laturea pozitivă, care se evidențiază la capătul unui an dela intrarea preoților în școala primară.

Vom înfățișa acum și laturea negativă a problemei.

Mai întâi accentuăm neajunsul ce rezultă din lipsa unei programe analitice a învățământului religios. Mulți preoți și cateheți nu vor fi știut de unde să își înceapă munca și până unde să o extindă la fiecare clasă în parte. Programa analitică, moștenită dela stat, are evidente lacune. Cine ar putea produce, conform respectivei programe, un tablou complet asupra lecțiilor ce trebuie tratate, într'un an întreg, la clasa I primară? Ori, poate fi cineva satisfăcut de felul în care este repartizat materialul religios la clasele IV și V primară? La clasa a IV-a legislatorul a încărcat prea mult, la a V-a prea puțin și, în partea întâia, prea ușor material.

Există apoi și alt defect: mulți propunători au dat dovadă de exces de sâr-guință. Au introdus în capul elevilor noțiuni prea grele pentru etatea și pentru puterea lor de pricepere. Astfel de lucruri am observat, în special, din răspunsurile elevilor de clasa I primară. Și nu sânt vinovați prelegătorii. Ei n'au avut de unde ști, mulți intrând pentru întâia dată în școala primară.

Pentru stărpirea acestui neajuns se impune, alcătuirea unei programe analitice din partea Sf. Sinod.

Din lipsa programei a izvorât, în anul expirat și va continua, probabil, pentru viitorul an școlar, altă lipsă: a manualului. Numai acei cari muncesc în ogorul școlii își pot da seamă de importanța manualului. Dl Nicolae Colan, rectorul Academiei teologice din Sibiu, a accentuat și analizat această problemă într'un număr al „Revistei Teologice” și a preconizat pașii ce sânt de urmat. Dar, timpul s'a scurs și înfăptuiri nu am putut remarca. Cauza întârzierii trebuie căutată iarăși în lipsa programei analitice, care e normativul absolut necesar.

Neavând manuale de catehizație, prelegătorii s'au orientat după lecțiile de religie, tipărite până acum, cum sânt b. o. ale dlui Nisipeanu.

Dar în lecțiile de religie, din volumul „Religia pentru copii” — o carte după care s'au orientat mulți preoți în predarea materialului — s'au strecurat multe greșeli, și de formă, și de dogmatică. Istoriile biblice sânt redactate sub aspectul unor povestiri inventate, lipsite de ideea religioasă.

Materialul — de religie trebuie să rămână îmbrăcat în haina lui demnă și serioasă, păstrând accentul și atmosfera de sfințenie biblică.

Eroare dogmatică: În lecția „Cina cea de taină”: Isus a dat ucenicilor *azimă*, nu pâine dospită. Poate fi, această carte, normativ în predarea religiei *ortodoxe*? Dl Nisipeanu a tradus aici după autor *catolic*.

Se impune dar alcătuirea unor manuale adecvate pedagogiei, ferite de greșeli formale și dogmatice.

romănesc. Se îmbină, aci, într'un tot armonios cultura omului de știință și gânditorul, care orce lucru, orce problemă o trece prin laboratorul inteligenței sale, căutând ca în mod rațional, științific, să se ridice dela efecte la cauze.

În aceste lecțiuni se ocupă de deosebirea dintre corpurile brute (neînsuflețite, materiale) și ființele viețuitoare și de cauza vieții.

Conchide, că marca distinctivă dintre cele două grupe de corpuri, este finalitatea morfologică și fiziologică a ființelor vii. Orce ființă este construită după un anumit plan, care există „in potentia” în oul fecundat și care după anumite faze de dezvoltare, ajunge la forma specifică, definitivă, pe care embrionul sau animalul în creștere nici nu o bănuiește. Ființa îndeplinește, apoi, o serie de funcțiuni conștiente, reflexe sau instinctive, toate având caracterul de finalitate.

Lovește în „darwinism”, în „generația spontană”, în transformism și în doctrinele materialiste, dintre care cele din urmă pun ființele vii alături de cadavrele lor, sau de materia neînsuflețită.

Agentul conducător al ființei, cătră un scop determinat este sufletul, agentul instinctelor și al actelor psihice voluntare, care deși nerelevat de simțuri, se impune prin fenomenele pe cari le determină. „In

Am atins aici pe scurt două greutăți cu care s'a luptat, în primul an de catehizație, preoșimea noastră. Ele sânt esențiale, și din pricina lor suferim nu

puțin în dezvoltarea operei de catehizație.

Intr'un articol viitor vom schița alte câteva lacune, ca rezultat al primelor două. Catehet D. Călugăr.

Generalul: Cristea Vasilescu

[Sfârșit]

II

Credința noastră a sibienilor care am urmărit activitatea fostului comandant al școlii de infanterie din Sibiu — creată înainte cu 14 ani — de către ostașul Vasilescu Cristea, este: că această școală a cimentat și a cristalizat, prin felul ei de a activa, încrederea cetățenilor din Ardeal, și voi sublinia că a tuturor cetățenilor, fără deosebire de naționalitate și de religie, în trăinicia și în forțele armatei române, față de care în urma rezultatelor arătate de școala de infanterie din Sibiu cetățenii noștri simțesc și nutresc o încredere neclintită, o încredere de granit.

Noi spunem și mărturisim, că această școală indirect a pecetluit verdictul dela Alba-Iulia, asigurând și garantând încrederea neșovăelnică a celor din Ardeal, în scumpa noastră Românie eliberatoare, a cărei forță de consolidare și de unificare sufletească s'a desfășurat în școala de infanterie de sub comanda înțeleptului comandant, Vasilescu Cristea, sub ochii scrutători ai prietenilor și ai dușmanilor, deopotrivă, într'un chip strălucit.

Prin ofițerii crescuți sub înțeleapta oblăduire a comandantului ce conducea destinele școlii lui spre isbândă, celce pleacă din mijlocul nostru, a contribuit la refacerea autorității morale și sociale a corpului nostru ofițeresc din arma infanteriei, care astăzi se poate mândri cu vaza și cu autoritatea de care se bucură în mijlocul populației civile, care azi îi înconjoară cu dragoste și cu respect.

Dar să cercetăm din punct de vedere social, prin doctrina inaugurată și aplicată în școala sa, la ce rezultate precise a dus munca colonelului de atunci Vasilescu Cristea.

Este mult și măreț ceiace a realizat el și din acest punct de vedere. Ascultând de vocea chemătoare a timpului și a sbuciumului sufletesc de atunci, care a găsit un ecou viu în conștiința lui, el a înglobat și a cointerestat corpul nostru profesoral și elevii crescuți de noi, la marea operă a refacerii noastre morale, atât de necesară marelui reforme sociale, de fericita rezolvire a căreia depinde soarta țării.

Vasilescu Cristea a isbutit în această privință, printr'el să pus în fruntea factorilor morali și moralizatori din cadrele școlii sale, servind însuși de exemplu tuturor, prin viața lui publică și privată, ca ostaș, ca cetățean, ca soț, ca tată de familie și camarad, care comanda.

Elementul lui de comandă, era iubirea, înțelepciunea și înțelegerea firii și a sufletului omenesc. A comandat fără să pedepsească, căci cei vinovați și cei incapabili să-l înțeleagă și să pătrundă rosturile idealului servit de el și de școala lui, se pedepseau singuri, plecând din mijlocul nostru.

ce mă privește — spune Păulescu — afirm sus și tare, că sânt tot atât de sigur de existența sufletului, cât și de orcare adevăr bine stabilit de știința experimentală. Și această siguranță nu este o simplă credință, ci o convingere profundă, căpătată în mod științific.

Sufletul fiind legat de viață, nu putea fi efectul materiei și al energiei, ci trebuia să nască odată cu viața, așa că trebuie să fi avut loc intervenția unei cauze primare, cauză divină, care conduce dependența dintre ființe și mersul minunat al astrilor.

„Este o cauză nematerială, unică, înțeleaptă, este Dumnezeu”.

„Prin urmare nu „cred în Dumnezeu” trebuie să zică omul de știință, ci „știu că Dumnezeu este”.

Pentru frumusețea și sinceritatea textului să lăsăm pe doctorul Păulescu să ne repete câteva fraze din încheerea acestor lecțiuni:

„Materialismul ateu a năpădit societatea modernă, care l-a primit orbește, printr'el să dat drept expresia științei, pentru rezultatul sau sinteza descoperirilor ei cele mai recente. El s'a servit de prestigiul științei, — el, care, ca sistem, este negația științei, — ca să impună mulțimei demi-savanților, incapabili de a-i pricepe ipocrizia. Printr'înșii el s'a introdus în școli, unde în mod laș a exploatat și ex-

Privind activitatea generalului Cristea Vasilescu din punct de vedere românesc, trebuie să constatăm că pe acest teren el a săvârșit un adevărat apostolat.

Stând în mijlocul celor comandați de el, sufletul lui din acest punct de vedere, era făclia din mâna arhierului în dimineața Invierii, din care el împrăștia în sufletele atâtor generații tinere, continuu dragostea de neam, astfel încât azi aceste luminițe aprinse de el în sufletul ofițerilor de infanterie de pe cuprinsul României întregite, coboară prin el o nouă lumină de orientare în sufletul mulțimii, lumină numită dragostea ofițerului față de ostașul român.

La razele acestei lumini, poporul românesc, cu masele lui imense de ostași simțește revărsatul zorilor încheșării marelui suflet românesc, printr'un șopot curat de dragoste și de iubire, ce va sta deapăruri la temelie educației mulțimii adunate în cazarmele României-întregite.

Generalul Vasilescu Cristea a fost și în această privință pedagogul iscusit care știut să evanghelizeze întâi sufletul apostolilor și apoi să-i trimită să propoveduiască în mijlocul atâtor generații de ostași iubirea lui Hristos înfrățită cu iubirea de neam și de dinastie, acest miraculos cheag dintre comandanți și cei comandați.

Iată din ce izvor ne adăpăm noi sufletul când voiam să coborâm lumină, credință, iubire și devotament în sufletul apărătorilor României întregite.

Acesta este generalul, care are azi misiunea să descrețească fruntea și să toarne entuziasm și iubire de țară în sufletul apărătorilor României, înșirați pe malul drept al Nistrului — și apoi să facă să vibreze din nou ca, pe vremurile marilor voveozi, sufletul unei populații pe care soarta după război prea puțin o a favorizat.

Nici că se putea trimite un comandant mai meritor cu o misiune mai importantă pe care să o rezolve în nordul Basarabiei, din toate punctele de vedere, decât trimițând înțeleptul ministru al armatei, pe generalul Vasilescu Cristea, la comanda diviziei din Bălți.

Cultura românească va găsi în cuvântul îndrumător al generalului Vasilescu, un sprîjinitor însuflețit și animat de cele mai curate intențiuni. „Astra Basarabeană” să nu uite că în generalul Vasilescu Cristea va găsi pe membrul din comitetul „Astei despărțământului Sibiu” care a fost sufletul și animatorul acestui comitet.

Suntem siguri că Voevodul culturii, care prin cultură vrea să asigure libertatea și viitorul poporului Său, va avea profunderă mulțumire să găsească în devotatul său general din Bălți, un executant harnic al dorințelor regești în ceea ce privește culturizarea masselor prin oștire.

ploatează candoarea și naivitatea copiilor și a tănărilor neexperimentați, cari nu au nici cunoștință suficientă, nici spirit critic destul de dezvoltat pentru a deosebi minciuna de adevăr, — și a otrăvit astfel cu doctrinele sale, răufăcătoare, mai multe generații”.

„Ca orce eroare, materialismul înseamnă ignoranță, fie prin lipsă-de cultură, fie prin lipsă de inteligență, ... fie prin pasiune”.

... „Adeptii materialismului au repetat de atâtea ori, că știința modernă a isgonit definitiv din domeniul său ideea de Dumnezeu, — ei au știut să manipuleze atât de bine, că astăzi multora li-e rușine să pronunțe cuvântul „Dumnezeu” față de martori”.

„Și totuși, marii savanți, creatorii și gloriile științei, au admis cu toții și au proclamat existența lui Dumnezeu”.

Există deci, după profesorul Păulescu, o forță creatoare, un Dumnezeu atot înțelept, care a creat și conduce firea inteligentă.

Față de materialismul distrugător al secolelor trecute, care reducea totul la simple jocuri de forță, cu savanții și filozofii secolului curent, se simțește mai mult o revenire la spiritualitate. Cu cât telescopul și microscopul se perfecționează mai mult, cu cât ne ridicăm peste ceea ce putem

Noi, deși afectați suferim pentru inevitabila despărțire și pentru pierderea, pentru un timp, mai scurt sau mai lung, al unui prieten fără pereche, ne bucurăm totuși, cugetând la opera ce are de îndeplinit pentru binele oștirii, pentru fericirea neamului, și pentru întărirea sentimentului dinastic acolo, unde sufletul mulțimii așteaptă un vestitor și realizator al înfrățirii și al încrederii în marele viitor al neamului nostru.

Apropiată-vă cu încredere, frați basarabeni din nordul țării, de noul vostru comandant de divizie și priviți cu ochi sinceri în lumina ochilor lui, cari vor scânteia numai pentru binele oștirii chemate să vă apere pe voi, ogorul și avutul vostru. El nu are să vă vorbească multe, pentru că este ostaș conștuit de misiunea sa, are însă să vegheze ca legile țării să fie respectate

și fericirea voastră, din ordinul Marelui Său Căpitan, să fie asigurată.

Noi, cei cari l-am stimat și l-am iubit pentru sufletul lui discret și pentru sentimentele lui profunde și superioare, de care a dat dovadă că este condus în viață, ca creștin, ca ostaș și ca român, îi încredințăm soarta lui și a lor săi în mâna ocrotitoare a lui Dumnezeu căruia el cu atâta devotament i-a servit și Care suntem siguri că-l va ocroti și-l va ajuta și în calitatea lui de comandant al diviziei din Bălți.

În sufletul Sibiului cultural și în sufletul Arhipăstorului și al clerului ardelean i se va păstra generalului Vasilescu Cristea, locul de cinste, ce l-a binemeritat.

Protopopul Locotenent-colonel:
I. Dăncilă.

Probleme, fapte, comentarii

Au trecut în August a. c. 14 ani dela ocuparea capitalei maghiare de trupele române, și 16 ani de când s'a desfășurat epopeea neamului nostru la Mărășești. Solemnitățile, pentru comemorarea acestor strălucite și neperitoare fapte, s'au ținut și de astă dată cu multă pietate și recunoștință, aduse către făuritorii contribuitori la desăvârșirea patrimoniului național și la desrobirea celor asupriți de veacuri.

La Mărășești a venit însuși Suveranul, — pentru întâia oară de când a urcat tronul, — și a decorat orașelul vestitei biruințe românești cu «Virtutea militară de război cl. I.».

În cuvântarea Sa, în fața Mausoleului, Suveranul nostru spune despre bătălia dela Mărășești:

Victoria cea mai strălucită, a acestui mare război pentru întregirea neamului nostru, nu este o victorie în care am lovit noi, ci este o victorie în care noi am răspuns loviturilor celorlalți.

Aceasta este un simbol al credinței noastre și al întregii politici a neamului românesc: România nicodată nu va ataca, dar România va răspunde oricând va fi atacată (urale puternice).

Inchinându-ne cu evlavie astăzi în fața acelor cari au fost făuritorii acestei mari victorii, să asigurăm sufletele lor că nimeni dintre locuitorii acestei țări nu va uita ceea ce au făcut ei pentru neamul lor. (Urale prelungite). —

Di general Samsonovici, ministrul apărării naționale, a zis în discursul său, următoarele:

Imnuri de slăvire se ridică astăzi de lângă această Biserică a Neamului, monument neveritor, pe care gânduri pioase și suflete iubitoare de țară, sufletele de femei creștine ortodoxe, cu trudă și nădejde l-au înălțat, spre fala neamului. Aceste imnuri preamăresc pe acei cari cu mintea sau cu brațul lor ni-au dat strălucitoarea izbândă de acum 16 ani.

Generațiile viitoare, în clipe de mari încercări, să vină aci să-și plece genunchii și să învețe din veac în veac, ce este jertfa, ce este idealul, ce este patria! —

Dna Alexandrina Gr. Cantacuzino, vrednica prezidentă a societății femeilor, a zis în cuvântul său către Rege:

Societatea ortodoxă națională a femeilor române, care prin pietatea atâtor buni credincioși creștini a fost învrednicită să ridice acest locaș de veșnică odihnă pentru ostașii făuritori ai unității naționale, societatea ortodoxă, care a putut aici, în aceste ziduri, să întruchi peze recunoștința cucernică a poporului întreg, pentru ceice pe veci au cinstit humele de român, a așteptat 9 ani ca să-i fie dat să primească în această biserică pe Regele tuturor românilor la praznicul de slăvire a celor mai scumpi fii ai țării.

Biserica Neamului cu sufletele ce plutesc în jurul ei Te binecuvintează, Rege, ca să fii mai înțelept decât Carol I, drept, bun și de norod iubitor ca Ferdinand cel Mare.

— Din inițiativa dnei Al. Gr. Cantacuzino, mausoleul dela Mărășești va fi mărit.

Dela studenții teologi ardeleni din Cernăuți. — *In solia ce am trimis, prin Telegraful Român (Nr. 43—44 din 27 Mai a. c.) către slujitorii bisericii ortodoxe din Ardeal, din prilejul constituirii cercului nostru care poartă numele bărbatului providențial al bisericii noastre, fericitul mitropolit Andrei Șaguna, spunem că unul din rosturile prezenței noastre la studii în Cernăuți, este acela de a fi „solia sufletului ardelenesc pe acele plaiuri”. Următori pe de altă parte dorinței noastre de a rămânea până la sfârșit în dragostea fraților noștri bucovineni, când căminul nostru spiritual a luat ființă, nu am părăsit celelalte societăți academice, în sânul cărora studenții teologi ardeleni au lucrat așa cum se vede în cele ce urmează:*

La 6 Mai a. c. societatea academică „Arboroasa” organizează o șezătoare externă (publică) în cadrul căreia conferențiază binecunoscutul profesor dl Constantin Loghin despre Gh. Coșbuc și opera sa. În corul societății cântă studenții teologi ardeleni: Ardeleanu, Chioaru, Doroga, Dăian, Enoiu, Limbianu, Petrescu, Sabău și Tomescu. Tot atunci, colegul Limbianu Ioan, înzestrat cu excepționale calități vocale, a cântat mai multe bucăți de Brediceanu, Kiriac etc.

La 25 Mai a. c. «Societatea femeilor române» din Cernăuți, aranjează, cu concursul societăților studențești, o serbare artistic-culturală. Studentul ardelen Limbianu Ioan cântă solo și în octetul vocal.

La 5 Iunie a. c., alături de «Societatea pentru cultură din Bucovina», corul societății studenților «Arboroasa» unde ardelenii sânt în număr apreciabil, ia parte la progandă culturală din Cuciurul-mic. Studentul Limbianu Ioan cântă doine românești.

La 11 Iunie a. c. «Arboroasa» dă un mare festival la Teatrul național din Cernăuți. Conferențiază dl profesor Dr. D. Spănu, decanul facultății de teologie despre: «Ideea națională în creștinism». Studenții ardeleni Enoiu Ioan și Limbianu Ioan cântă ca soliști bucăți din Brediceanu, Brătianu, Monția etc.

La 18 Iunie a. c. propagandă culturală în comunele rutenizate de peste Prut: Hlînița și Căbești. Studentul teolog Limbianu conduce corul și, la dorința publicului, — cântă doine ardelenesti.

Ultima manifestare a fost în ziua de 25 Iunie a. c. la frontieră (Grigorie Ghica-Vodă) Studentul Limbianu conduce corul.

Notă că vicepreședintele societății academice studențești «Arboroasa» este un talentat coleg al nostru, studentul ardelen Chioaru Ioan, absolvent de anul II. Activitatea desfășurată în sânul celor-

alte societăți academice ca «Academia Ortodoxă» etc. va urma.

Cercul nostru, recent înființat, cu astfel de elemente valoroase pentru manifestările religioase, culturale și patriotice, anul viitor când va porni în lume, după ultimele luni ale anului academic încheiat și primele momente ale vieții lui au fost ocupate cu consolidarea internă va fi un nucleu generator de românism (mai mult în latura înstrăinată de miazănoapte-răsărit a țării.

Gr. T. M.

De la anatema la sărut mâna. Acesta-i drumul parcurs vertiginos de episcopatul catolic din Germania în atitudinea lui față de Hitler. De unde cu puțin înainte de-a veni la putere Hitler, episcopii germani opreau sub anatema pe credincioșii de-a voia cu național-socialiștii și-i oprea pe aceștia dela cuminecătură, iată că acum, după ce Hitler e la putere și se poartă ca un adevărat stăpân, aceiași episcopi germani îi mulțumesc că li-a interzis să mai facă politică desființându-le Centrul și realizând un concordat prin care se trimite prelații germani la misiunea lor religioasă. Cine s'a schimbat, în răstimpul acesta scurt, așa de radical?

Hitler în nici un caz nu. Il vedem că nu umblă cu mânuși cu catolicismul politic, iar rasismul lui, marea vină de care îl acuzau episcopii germani, nu numai că n'a dispărut, ci a început să fie pus în practică cu toată vigoarea. S'ar fi căzut ca episcopii catolici să protesteze măcar în contra proiectului național-socialist de sterilizare a celor nedeplin sănătoși, — dar energia lor a dispărut ca prin farmec. Spinările lor se pleacă surprinzător de elastic. E aceasta diplomație, sau lașitate? Și una, și alta e rea, pentru că însemnează în consecvență și trădarea unor mari principii.

Protecția animalelor. — Buna îngrijire și compătimire față de animale trebuie deșteptate și întreținute mai mult decât s'a obișnuit până acum.

Un ordin al ministerului de interne invită, din acest motiv, autoritățile să sprijinească insistent activitatea Societății pentru protecția animalelor (S. P. A.), de sub înaltul patronaj al M. Sale Reginei Maria. Unele din faptele ce ar trebui să fie împedate sau prevenite, sânt: Bătăia abuzivă, munca peste puterile animalului, mănarea repede la urcuș, lipsa de îngrijire, staționarea lungă pe la cârciume, distrugerea cuburilor de paseri folositoare, prinderea lor cu clei sau momeli ș. a.

Societatea, urmărind un scop umanitar, educativ și utilitar, este vrednică de întreg sprijinul publicului și al autorităților.

măsura cu centimetrul sau cântări cu gramul, cu atât crește setea de Dumnezeu, pe care îl găsim în marile sale opere: natura și viața noastră interioară.

În epoca în care trăim, când defetismul moral a depășit orice închipuire, când criza de sentimente, idealism, respect și datorie sânt boale endemice, oameni de talia profesorului N. C. Păulescu sânt o revelație.

Și pentru aceasta se impune ca pe mormântul uitat al acestui apostol să așternem lauri recunoștinței și admirației noastre, iar acum la doi ani de când sufletul său nobil a trecut într-o lume mai bună, memoriei sale să-i închinăm câteva momente de reculegere.

Nestor Lupel

profesor la liceul ortodox rom. din Brad.

Vie mișcare stăpânește într'un orașel francez din munții Ardeni, unde se spune că mai mulți copii din localitate au văzut, zilele acestea, într-o apariție pe Maica Domnului, care a săvârșit o vindecare miraculoasă. O comisiune de medici și preoți, care a ieșit la locul unde s'a produs minunea, va publica un raport despre cele auzite.

Organizați Oastea Domnului

Rugăciunile în învățământul primar

Lăsați să se răsfângă gândul pe coasta anilor și-l zăboviți apoi în ulița copilăriei. Prin sâta vremii ce s'a dus, veți desluși cum învățăm, în vremile acele, citaniile sfinte. Măicuța răsoia Ceaslovul vechi, cu scoarțe mucezite, și din cuprinsul lui ne îndemna să învățăm rugăciunile pioase, purtate, cu prisos de înțelepciune și sfințenie, dela străbuni, pe aripa credinței. La școală, dascălul, ori mai adesea preotul, ne învăța aceleși rugăciuni din moștrămoși. Și le rosteam apoi în faptul zilei, la sfânta liturghie și 'n pragul somnului. Dar nu se pomenea să scâlcim cumva vreun cuvânt, nici vreo înfloritură să adăugăm în textul sfânt al rugăciunii. Așa se moștenise. Cu adevărat frumoasă moștenire!

Astăzi împrejurările mărturisesc schimbare și părăsirea vechei moșteniri. Nu facem această constatare numai fiindcă am fi obișnuiți să păstrăm vremilor trecute aureola bună și să trecem cu buretele uitării peste tot ce a fost rău atunci. Nu! Ci **realitatea** mărturisește despre ceea ce a fost, despre ceea ce avem.

Cercetați manualele didactice de curs primar! Ascultați rugăciunile ce se fac la începutul, ori la sfârșitul lecțiilor! Asistați la un examen, chiar de religie! Și veți rămânea edificați. Din gura pruncilor, în extrem de multe cazuri, nu veți auzi rugăciunile bisericii. Ci veți asista la reproducerea unor „poezii”, — zise rugăciuni —

bucăți pe care le-au memorizat elevii ani de rând prin grija dascălilor, și 'n anul ultim chiar prin sărguința preotului. Ele nu aduc nici pe departe cu acele pe care le știm noi. Nu sânt luate din cărțile bisericii. Autorii de manuale didactice au fabricat rugăciuni după chibzuința proprie. Și erau în dreptul lor să facă acest lucru. Erau suverani pe munca lor. Ba, mulți au strecurat, drept rugăciuni, poezii religioase culese din „Lumea copiilor”, „Universul copiilor”, etc. Dintre rugăciunile adevărate abia s'au furișat „Tatăl nostru” și „Ingerelul”. Doar în cărțile de curs primar ale P. Sf. Dr. Ioan Stroia de se află multe din frumoasele și nepieritoare perle, cari sânt rugăciunile bisericii. Altfel, pustiu...

Ori, acest sistem este fundamental greșit. Poeziile religioase își au rostul lor. Dar ele nu pot figura drept **rugăciuni** în învățământul bisericii. Ideea din ele este mult inferioară în comparație cu aceea din rugăciunile adevărate, iar stilul lor este un veșmânt de toate zilele. Apoi câtă vreme în aceste compoziții, mai mult stilistice decât altfel, este exprimat doar sentimentul unui om de rând față de divinitate, în rugăciunile bisericii se cuprinde dogmă și morală creștină. Luați drept exemplu: „Prea sfântă Treime”, „Rugăciunea lui Eirem Sirul”, etc. și comparați cuprinsul lor cu al unei poezioare:

„Doamne, Doamne ceresc tată,

Noi pe tine Te rugăm” etc.

veți constata o accentuată deosebire din toate punctele de vedere.

Ceea ce este mai grav în această chestiune, nu stă numai în cele amintite. Unde

este autoritatea divină, care trebuie să planeze, în măreția ei, deasupra fiecărei fraze din învățământul religios? Unde este siguranța elevului, că „rugăciunea” învățată își are un izvor mai înalt, o temelie adâncă în sfânta Scriptură, ori în sfânta Tradiție? Căci dacă, pentru completa edificare și pentru cimentarea credinței, elevului i se arată, că pildele Mântuitorului sânt scrise în Biblie, apoi același lucru trebuie luat în considerare și când este vorba de rugăciune. Elevul trebuie să aștepte neîntârziat, că rugăciunile învățate de dânsul își au pe cetatea divinității, că ideea lor este specificată în sfânta Scriptură și că, în sfârșit, alcătuirea lor se datorește unei proeminente autorități creștine, unui sfânt părinte.

În modestia mea propun dar: înlăturarea din învățământul religios a acestor alcătuirii ocazionale, zise „rugăciuni”. Folosească-se la ora de limba română, la serbări școlare, — dar la ora de catehizare nu.

În programa analitică a învățământului religios să se specifice și rugăciunile ce trebuie învățate. Căci avem destule. Astfel ne-am întoarce la trecutul nu prea îndepărtat și am reclădi, în duhul lui, ce s'a dărâmat prin vertiginosele prefaceri din ultimul timp. Iar biserica s'ar bucura din nou de fiii, cari să fie buni și corecți rugători în toate împrejurările vieții.

Catehet **D. Călugăr.**

De ce nu s'ar face așa și în țara noastră? — În Germania de astăzi, sub guvernul cancelarului Hitler, s'a distrus — o constată un cotidian creștin din capitala României, «Calendarul» — *politicianismul din biserică*, redând bisericile rostului lor sacru de educatoare ale poporului. Acest guvern, în manifestul dat în primele sale zile, a pus în fruntea preocupărilor sale: regenerare prin creștinism. Acelaș guvern a distrus marxismul subambele lui forme politice, socialismul și comunismul: în locul urii criminale dintre fiii aceleiași națiuni, armonia și iubirea între fiii aceleiași națiuni, întemeiată pe rasă și pe credință religioasă. E o viziune nouă a vieții și această viziune corespunde cu aceea a creștinismului. —

Problema complicată a *înlăturării* politicianismului din biserică dela noi ar trebui să preocupe mai mult cercurile noastre și bisericesti, și mirenești.

Psihologia religiei este una dintre cele mai noi ramuri ale psihologiei generale. Ea studiază trăirile religioase sub forma credințelor, sentimentelor și manifestărilor religioase, ca fenomene psihice ale naturii umane. S'au studiat și stabilit: forma credințelor religioase în evoluția lor, dela copil la omul matur, felul și natura emoțiilor și sentimentelor, care modifică trăirea religioasă dela etate la etate, dela sex la sex, dela individ la individ, atitudinile religioase manifestate de diferitele practici oficiale sau neoficiale. A cercetat natura învoelilor și sguirilor religioase, evlavia, fenomenul pocăinței, împrejurările în care apar toate acestea etc.

Această atitudine a psihologiei religioase nu atacă, nici nu schimbă nimic din adevărurile stabilite de teologie, deși inversează metoda de a studia problema religioasă, pentru că ea nu se preocupă de existența sau neexistența lui Dumnezeu, nu ia atitudine față de valoarea morală a învățăturilor și practicilor religioase. Psihologia religioasă nu pleacă dela adevărurile eterne ale religiei, ci dela celce trăiește aceste adevăruri, *dela om*. Pe el vrea să-l cunoască în toată întimitatea lui religioasă cu scopul de a-i explica diferitele atitudini religioase.

Prea mult s'a neglijat tocmai elementul pe care s'a încercat zidirea credinței religioase. De aici și multiplele in-succese ale muncii pastorale și catehetice. Dacă vrei să înalți pe om la principiele religioase cele mai sublimе, trebuie să te cobori în sufletul lui, să vezi ce are el acolo și care sânt elementele pe care poți zidi.

Munca aceasta de fundamentare psihologică a teologiei, în special pe latura practică, a catihetice și pastoralei, a început de mult în America și în țările apusene ale Europei. Rezultatele la care a ajuns în domeniul învățământului, educației și misionarismului religios, sânt din cele mai edificatoare.

Un început s'a făcut și la noi. Institutul de psihologie al universității din Cluj, urmărind studierea problemei religioase pe latura psihologică, a inițiat o serie de cercetări referitoare la această chestiune.

Prima lucrare din acest ciclu este lucrarea dlui Dr. L. Bologa, «*Psihologia vieții religioase*». Materialul pe care se bazează acest studiu, este cules din mărturisirile credincioșilor noștri, așa că de fapt aici avem studiată psihologia vieții noastre religioase, și cuprinde 3 părți.

A doua lucrare care atinge problema religioasă, pe latura psihologică în mod indirect, a apărut în seria publicațiilor aceluiaș institut. Lucrarea intitulată «*Lectura tineretului*» se datorește tot dlui Dr. L. Bologa.

În acest studiu, bazat pe o anchetă făcută asupra 2935 elevi și eleve de curs primar și secundar, se urmărește stabilirea evoluției interesului pentru lectură față de diferitele genuri de lectură, în copilărie și adolescență. Un capitol special se ocupă cu lectura *religioasă* a tineretului, arătând măsura în care ea este răspândită, factorii cărora se datorește această răspândire, făcând și o analiză psihologică a acestei probleme.

Familile sau urmașii preoților răposați în Arhiepiscopia noastră sânt invitați să trimită, la adresa Redacției Telegrafului Român, Sibiu, câte-o fotografie de a decedatului lor preot, însoțită de o notiță biografică, spre a fi publicată în Calendarul Bunului Creștin pe 1934, pus sub presă.

Meditație

Voi scrie legea mea în inimile lor.
(Ieremia 31, 33).

Când studiezi această știință contemporană, numită istoria religiunilor, alii religiuni imorale. În anumite țări ale Orientului erau asociate fără nici-o teamă, la cultul divinităților, acte pe cari conștiința noastră le desaproabă categoric. Ce amestec odios!

Alte forme religioase nu sunt nici morale, nici imorale; ele exaltează frumusețea, misterul, frica. Conștiința, obligațiunile morale, ocupă loc puțin sau nicidecum.

Cu Isus, dimpotrivă, legea morală ocupă locul de frunte. Totul pleacă din conștiință și în ea mănecă. Istorie, învățătură, viața creștină, Cruce și convertire, totul își adâncește rădăcinile în viața morală. Creștinismul, pe lângă marile principii de credință pe care se întemeiază, este prin excelență o religie morală; religiunea morală și marele cugetător creștin, Vinet, a putut numi cu dreptate pe Isus Hristos «Conștiința conștiințelor noastre».

Astfel cu Hristos, după cuvântul său, legea nu este stricată. Ea este transformată doar. De pe tablă de peatră sau din codici ea este trecută prin harul Duhului în inimile noastre. Avea aici mereu un loc; dar în inima curată, înnoită, ea domnește absolut. Când își face auzit glasul, fie pentru a condamna, fie pentru a aproba, totul tace. Ea vorbește cu autoritate, căci este Hristos, viu în etern, preamărit în cer, glasul chiar al lui Dumnezeu.

Conștiința în mine e Dumnezeu, pe care-l am ca oaspe (V. Hugo).

Să fim creștini, creștini prin credință și creștini asemenea prin viața noastră morală. Această lege, scrisă în inimile noastre, să o scriem în viața noastră.

[După text francez].

Pr. G. Secaș.

INFORMAȚIUNI

Membrii „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român — Astra” se convoacă la Adunarea generală, ce se va ținea în orașul Brașov, în zilele de Vineri 8 Septemvrie, Sâmbătă 9 Septemvrie, și Duminecă 10 Septemvrie 1933.

Dată fiind marea personalitate, pentru știință și biserică noastră, a regretatului profesor Dr. N. C. Păulescu, publicăm în foisoara de astăzi articolul: „Savantul creștin, prof. Dr. N. C. Păulescu”. Un astfel de bărbat trebuie să fie cunoscut cât mai mult în rândul preoților și a poporului nostru.

Bieții oameni din iadul bolșevic rusesc fug mereu spre Basarabia. Știri din Chișinău spun, că pe mulți dintre refugiații îi împușcă grănicerii sovietici, alții ajung răniți la noi. Cei mai mulți sânt așa de slăbiți de foame, că e numai pielea și osul pe ei.

La școala comercială superioară de fete, din Sibiu, se primesc înscrieri pentru toate clasele. Taxele școlare sânt mult reduse față de anul trecut. Înscrierile încep la 20 August.

La școala de Contabilitate și Educație cooperatistă din comuna Luduș, județul Turda, sânt vacante 50 de locuri. Cursurile încep la 1 Octomvrie. Taxă de învățământ și internat 4800 Lei anual. Alte informații se pot primi dela direcția școlii.

La școala comercială elementară și superioară de băieți din Sibiu înscrierile încep la 20 August. Taxele școlare s'au redus simțitor. Înscrierile se pot face și prin corespondență. Școala are internat, confortabil și igienic, situat în cel mai frumos cartier al orașului. Taxa de întreținere foarte redusă. În clasa II-a superioară se primesc mai mulți elevi bursieri. Informații se pot cere dela școală.

Direcțiunea școlii profesionale de fete gr. I din Dumbrăveni jud. Târnava-mare, face cunoscut, că înscrierile se fac în fiecare zi, având locuri libere pentru toate clasele. Plata este de 6500 lei la internat, iar pentru orfane 4500 lei. În clasa III se primesc eleve cu cel puțin 2 clase secundare.

ȘTIRI LOCALE

Orchestra orașului Sibiu concertează: Miercuri, în 16 August, ora 6 d. a., pe Promenada de jos; Vineri, în 18 August, ora 8 seara, în parcul Sub arini, — totdeauna cu bogat și îngrijit program.

De închiriat

(50) 2—2

1. În str. Regina Maria 7 o locuință din 3 camere și bucatărie în etajul II îndată.

2. În str. Carmen Sylva 5 o locuință din 3 camere, bucatărie, baie în etajul II pe 1 Octomvrie a. c.

3. În Tg. Peștelui Nr. 11 două locuințe cu câte două camere îndată.

4. Un local de prăvălie în casa Ferenoz Str. Regina Maria Nr. 49 îndată.

Sibiu, din sedința secției epitropoști ținută la 29 Iulie 1933.

Consiliul arhiepiscopesc.

ANUNȚ

La școala normală de băieți „Andrei Șaguna” din Sibiu sânt libere pentru anul școlar 1933/34, următoarele locuri:

Clasa I 10 burse, 20 solve; clasa II 17 solve; clasa III, 8 burse, 22 solve; clasa IV 13 solve; cl. V 4 burse, 9 solve; cl. VI 5 solve; cl. VII 10 solve.

Elevii solvenți plătesc anual 6000 Lei, taxă de întreținere la internat și 1500 Lei taxă de înscriere.

Orce alte informații se dau zilnic la direcțiunea școlii.

Direcțiunea.

ANUNȚ

La școala normală de fete „Andrei Șaguna” din Sibiu sânt libere în anul școlar 1933/34, următoarele locuri:

Clasa IV 30 locuri; clasa V 5 locuri; clasa VI 2 locuri; clasa VIII 3 locuri.

Elevele solvente plătesc o taxă anuală pentru întreținere de 6500 Lei, plus o taxă de înscriere de 1850 Lei.

Orce alte informații se dau zilnic la direcțiunea școlii.

Direcțiunea.

Nr. 522

(49) 2—3

Concurs

Pentru alegerea unui cantor ajutător al parohiei III Zărnești, publicăm concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Emolumentele și drepturile împreunate cu acest post sânt cuprinse în concludul consiliului parohial Zărnești, Nr. IV dela 24 Iunie a. c. care se poate vedea în orele oficioase.

Concurenții vor înainta cererile în termenul deschis oficiului parohial Zărnești, instruite cu următoarele acte:

- Extras din matricola botezaților.
- Certificatul ultimului an școlar.
- Diploma de cantor dela școala de cântăreți din Sibiu.
- Certificat de moralitate dela oficiul său parohial.
- Certificat de serviciu.

Concurenții sânt obligați să se prezinte la biserică în vreo Duminecă sau sârbătoare spre a conduce singuri strana și a face cunoștință cu poporul.

Zărnești, 7 Iulie 1933.

Prot. Vasile Stolcanea
preș. consiliului parohial.

Nr. 451—933

(44) 3—3

Concurs

Conform ordinului Prea Veneratului Consiliu arhiepiscopesc Nr. 5666/933, pentru întregirea parohiei de clasa I-ia **Mercurea-Ciuc** și filiiile, protopopiatul Oituz, se publică concurs cu termen de 30 zile dela întâia publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post sânt:

- Salariul dela stat conform coalei B.
- Casă parohială cu dependențe.
- Sesie parohială 32 jugăre, primită prin reforma agrară (arător și fânaț).
- Venitele stolare.

Parohul ales este și catihet la gimnaziul din loc și confesor al garnizoanei.

Reflectanții vor înainta cererile lor de concurs, însoțite de documentele necesare, în termen, oficiului protopopesc Oituz, la Poiana-Sărata, județul Treiscaune, și cu prealabilă încuviințare se vor prezenta în parohie pentru a face cunoștință cu enoriașii și a-și lua informații. Candidații vor anexa la cererea de concurs și permisie de candidare dela Prea Veneratul Consiliu arhiepiscopesc.

Poiana-Sărata, la 4 Iulie 1933.

Ioan Rafiroiu
protopop.

Artrici, Reumatici, Gutoși nu uitați

BĂILE GOVORA

ale căror ape iodurate și sulfuroase sânt binefăcătoare. Cu prețurile reduse din anul acesta, faceți cură fără mare cheltuială. Hotelele societății ofere tot confortul.

Băile Călimănești

cu climatul lor admirabil, băile de pucioasă, plaja la Olt și în deosebi

Apa de Căciulata

cu minunatele ei efecte ofer artriticilor, suferinzilor de rinichi, ficat, gută și persoanelor obosite, vindecare, alinare și întremare.

Informații și tarife la societatea

GOVORA CĂLIMĂNEȘTI

București, strada Brezoianu Nr. 62.

Nr. G. 1454 port. 1933.

(20) 1—1

Publicațiune de licitație

Subsemnatul portărel pe lângă judecătoria Sibiu prin aceasta publică, că în baza deciziunii Nr. 1770/1932 și Nr. G. II. 1454/1933 a Judecătoriei rurale Mercurea-Sibiu în favorul reclamantei Ana Rău nasc. Staicu, reprez. prin avocatul Dr. Aurel Crețu, contra locuitor în Gusu, pentru încassarea creanței de 2514 Lei și accesorii se fixează termen de licitație pe 12 August 1933 ora 17, la fața locului în com. Gusu, unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară 2 boi în valoare de 6000 Lei. În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Pretenziunea, care e de încassat, 2514 Lei capital, iar speșele până acum stabilite de 100 Lei.

Intrucât mobilele cari ajung la licitație ar fi fost sechestrate și de alții, și aceștia și-ar fi câștigat dreptul de acoperire, licitația prezentă este ordonată și în favorul acestora în sensul art. XLI: 1908, § 20.

Mercurea-Silbiu, la 1 August 1933.

I. Dragomir, delegat.

Nr. G. 1615 port. 1933.

(21) 1—1

Publicațiune de licitație

Subsemnatul portărel pe lângă Judecătoria Mercurea prin aceasta publică, că în baza deciziunii Nr. 1615/933 și Nr. G. II. 1615 a Judecătoriei mixte rurale Mercurea Sibiu în favorul reclamantului Radu Precup dom. în Gârbova, reprez. prin adv. Dr. Aurel Crețu, contra dom. Gârbova Nr. 260 pentru încassarea creanței de 800 Lei și accesorii se fixează termen de licitație pe 17 August 1933 ora 17 p. m. la fața locului în comuna Gârbova Nr. 260, unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară 1 vacă, 2 porci, lemne de foc, în valoare de 3600 Lei. În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Pretenziunea, care e de încassat, face 800 Lei capital, dobânzile cu 8%, socotind din 1 Februarie 1932, iar speșele până acum stabilite de 967 Lei.

Intrucât mobilele cari ajung la licitație ar fi fost sechestrate și de alții și aceștia și-ar fi câștigat dreptul de acoperire, licitația prezentă este ordonată și în favorul acestora în sensul art. XLI: 1908, § 20.

Mercurea-Sibiu, la 27 Iulie 1933.

N. Rădoi, portărel.

Nr. 5923/933

(41) 3—3

Concurs repetit

Se publică concurs cu termen de 30 zile dela întâia apariție în Telegraful Român, pentru întregirea parohiei de cl. asa a III-a **Lupșa**, din protopopiatul Oltul. Venitele împreunate cu acest post sânt:

- Salariu dela stat.
- Sesiunea parohială: 10 jug. fânaț și 9 jug. pădure.
- Câte 8 (opt) cote de bucate dela fiecare familie (dela văduvi jumătate).
- Venitele stolare stabilite de adunarea protopopească pentru întregul tract. Cererile de concurs, însoțite de actele necesare, se vor înainta oficiului protopopesc Oltul, în Șercaia, până la termenul fixat.

Concurenții sânt invitați să se prezinte în parohie în vreo Duminecă sau sârbătoare spre a fi cunoscuți de credincioși.

Șercaia, la 10 Iunie 1933.

Oficiul protopopesc ortodox român Oltul în înțelegere cu consiliul parohial din Lupșa.

Valeriu Judele
adm. protopopesc

Citiți și răspândiți ziarul

Telegraful Român